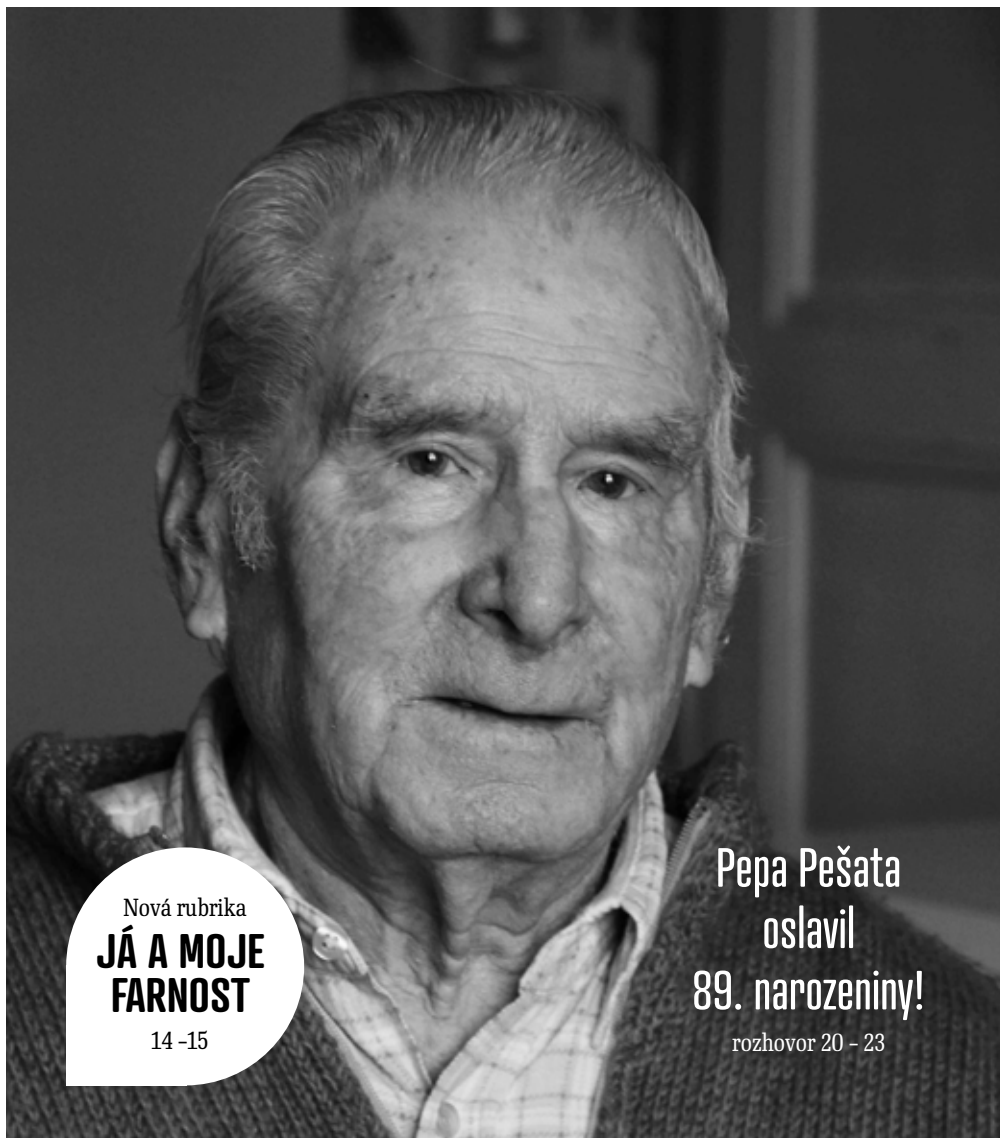

Kobylístek

Slavnost Jana Boska	3
Máme nové ministranty	3
Ekumenické setkání	4
Florbalové zpravodajství	10
Cyklus seminářů o rodině	17

Nová rubrika
**JÁ A MOJE
FARNOST**

14 -15

Pepa Pešata
oslavil
89. narozeniny!

rozhovor 20 - 23

Kdo má Boha, má všechno!

Milí čtenáři Kobylístků. Původně jsem chtěl nadepsat úvodník úryvkem z Matoušova evangelia 16, 26 "Co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?" Použil jsem ale citát, který najdeme u mnoha světců, mezi nimi i u Dona Boska, jenž chlapcům a salesiánům často říkal: *Ať tě nic nezneklidňuje. Kdo má Boha, má všechno.* Jsou to vlastně dvě strany jedné mince. Přijměte tedy moje přání do nového roku: Bůh je největší a jediné skutečné bohatství. Přeji vám, abyste nikomu a ničemu nedali přednost před Bohem. Abyste ho měli na zřeteli ve všem vašem konání, rozhodování a myšlení. A zvláště vás všechny prosím, abyste pomáhali dětem od nejútlejšího věku Boha vnímat, milovat, jemu sloužit a z jeho blízkosti se radovat.

Podúvodník

Konkrétním projevem lásky k Bohu je služba druhým. Chci vás pozvat v souladu s heslem „něčím sloužit, někam patřit“, abyste přemýšleli, čím můžete být prospěšní lidem ve vašem okolí, jakou službu můžete druhým nabídnout. Přál bych si, aby naše farnost byla zprostředkovatelem této dobré vůle. Mám velikou touhu, aby se našel někdo (nejlépe více lidí), kteří by byli schopní a ochotní stát se koordinátory vzájemné

pomoci. Byli by to lidé, u nichž se setká jak nabídka, tak poptávka, aby mohli dobrou vůli pomáhat nasměrovat tam, kde je jí skutečně potřeba. Pokud to někoho z vás zaujalo a vnímáte, že toto je možná právě ta vaše parketa, nebo že k tomu máte alespoň co říci, prosím, obraťte se na mne.

Všem vám denně žehnám.

P. Martin Hobza, farář

Telefonní číslo faráře
(případně jiného dostupného kněze):

283 029 165

Ačkoli je to pevná linka, bude k dispozici i mimo úřední hodiny, protože ji lze přesměrovat na mobil

Kancelář faráře
hodiny pro veřejnost

pondělí 14.00 – 18.00
středa 9.00 – 12.00
pátek 9.00 – 12.00

Místnost za recepcí salesiánského domu
– lze přijít bez předchozí domluvy

Slavnost sv. Jana Boska,

zakladatele salesiánů a celé Salesiánské rodiny, budeme slavit v úterý 31. ledna. Hlavním celebrantem mše svaté od 18.30 bude nejstarší člen salesiánské komunity P. Jan Vývoda.

Po bohoslužbě bude následovat občerstvení v Salesiánském divadle a od 20.00 akademie, v rámci které vystoupí zástupci různých skupin Salesiánského centra a Salesiánské rodiny. Vstupné je dobrovolné jako příspěvek na salesiánské dílo.

P. František Blaha

Naše farnost má devět nových ministrantů

Ve středu 14. prosince se během mše svaté pro děti mezi kobyliské ministranty zařadili: Adam Blažek, Petr Jelínek, Tadeáš Novák, Tomáš Ullrich, Jonáš Mrázek, František Mrázek, Jan Hruběš, Ben Bobek a Jáchym Radina. Všem klukům přejeme hodně radostných zážitků při cestě za Pánem a doprovázíme je v modlitbách.

P. Ladislav Bandouch

Něco málo statistiky z roku 2016

Křty	59 (9 dospělých)
První sv. přijímání dětí	28
Biřmování	19
Manželství	13 párů
Svátost nemocných	90
Pohřbů	56
Výuka náboženství	167 (14 předškoláků)

P. Martin Hobza

Týden modliteb za jednotu křesťanů 18. – 25. ledna 2017

„Smíření – Kristova láska nás nutí“ (2K 5,14) Program týdne modliteb za jednotu křesťanů připravili pro tento rok bratři a sestry z Německa. Téma je vzato z II Korintským 5, 14 a zní: *Smíření – Kristova láska nás nutí.* Jiný překlad tohoto textu říká: *Kristova láska nás má ve své moci.* V Jeruzalémské bibli zase čteme: *Pobízí nás totiž láska ke Kristu.* Co je to vlastně láska? Dnes je láska nadužívaným slovem a pomalu ztrácí svůj obsah. Jsme v pokušení lásku zromantizovat, udělat z ní jen citovou záležitost. Přitom láska je také životní postoj vyjádřený konkrétním činem. Pán Ježíš nás učí milovat dokonce nepřátele. Kdybychom měli čekat na onen pocit lásky k takovému člověku, tak se asi nikdy nedočkáme. Pro lásku se musíme rozhodnout. Bůh se rozhodl milovat člověka. Mnozí jsme se rozhodli milovat Boha a z toho pramení síla milovat druhé a nabízet smíření. (ze společného prohlášení Papežské rady pro jednotu křesťanů a Komise pro víru a řád Světové rady církví)

P. Martin Hobza

Ekumenické setkání v Kobylisích

Letos se naše tradiční ekumenické setkání uskuteční v Kostele U Jákovova žebříku, který slouží kobyliškému sboru Českobratrské církve evangelické. Uskuteční se 20. ledna v 19.00 hodin. Podrobnosti budou upřesněny průběžně.

P. Martin Hobza

Hovory o Bibli Hovory nad katechismem

I v novém roce jste srdečně zváni do katechetické místnosti Emauzy na pravidelné Hovory o Bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem (sudé pondělky od 9. 1., 19.15) a Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fiřtem (liché úterky od 17. 1., 19.20).

Tomáš Redlich

Klub seniorů zve

- 15. 1. Posezení a vyprávění o cestě do Compostely
 - 29. 1. Posezení a vyprávění při kávě a čaji
- Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Stříbrný farní ples

Milí farníci, přijměte pozvání na stříbrný farní ples, který se koná 21. ledna v KD Ládví od 19.30 hodin. Skvělá příležitost nejen si zatančit, ale také popovídat si s přáteli a strávit tak krásný večer ve společnosti naší velké farnosti. Budeme mít velkou radost, když se tam sejdem v hojném počtu

bez ohledu na to, kolik je nám let a jestli umíme nebo neumíme tančit. Všichni jste srdečně zváni! Věřím, že si ples užijeme. Lístky je možné zakoupit na recepci Salesiánského centra od Po-Pá 8.00 - 21.00. Předprodej končí v neděli 15. ledna na farním agapé.

Za přípravný tým, Markéta Tůmová

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 16. 1., 13. 2., 27. 3. po večerní bohoslužbě. Na všechny se těší

Ludmila Růžičková

Modlitební triduum MM

Znovu srdečně zveme na Modlitební triduum hnutí Modlitby matek, které se koná ve dnech 27., 28. a 29. ledna 2017. V pátek 27. 1. po večerní bohoslužbě (odhadem v 19.15), v sobotu 28. 1. od 9.00 a v neděli 29. 1. po večerní bohoslužbě (odhadem v 19.15), vždy v kostele sv. Terezie. Zveme všechny maminky, babičky, tety, prostě všechny ženy, které cítí potřebu se modlit nejen za svoje rodiny.

Olga Lisáková ze skupinky MM Ďáblice

Prosha o dětské lyžařské oblečení

Salesiánské středisko mládeže prosí o darování třeba i nošeného dětského oblečení na lyže pro děti z Oratoře. Zateplené bundy a kalhoty ve velikostech 134 - 164 a rukavičky ve velikosti 5 - 9. Pokud můžete, přineste je na recepci, nebo do oratoře do 20. ledna. Užijeme jak holčičí, tak klukův oblečení. Děkujeme!

Dušan Vaněk

Svátost nemocných 11. 2. v 16.00 hodin

Letos připadá Světový den nemocných na sobotu 11. února. Na tento den připadá památka Panny Marie Lurdské. Zveme všechny nemocné, aby si přišli vyprosit Boží pomoc k uzdravení duše i těla při mši svaté v 16.00 hodin. Při této bohoslužbě se bude starým a vážně nemocným na požádání udělovat svátost nemocných. Tito ať se dostaví do kostela nejpozději v 15.45. Po bohoslužbě bude malé občerstvení ve farním sále.

P. Martin Hobza

Jeden dětský dárek navíc – poděkování

I tento rok jsme společně měli možnost potěšit dárkem děti ze sociálně slabých rodin z Prahy 8. Pracovnice ze sociálního odboru Úřadu městské části Praha 8 obešla již na začátku listopadu děti, od kterých převzala skutečný dopis Ježíškovi plný přání, v jejichž splnění mohly děti jenom doufat. Hned v následujícím týdnu po prvních ohláškách této iniciativy se farníci rychle ujali desetiletého Jakuba, šestileté Alenky a mnohých dalších. Seznam dětských dárců od dobrovolných dárců se rychle zaplňoval. Představa dětí, kterým září oči, když rozbalí opravdu nečekaný dárek, jistě potěšila mnohé rodiny a byla pěkným závdkem do adventní doby. Všechny dárky byly rozebrány opravdu rychle, a proto mohl být seznam dokonce ještě rozšířen. Celkově se nám podařilo udělat radost padesáti dětem. Děkujeme všem, kteří se na akci podíleli buď dárkem či modlitbou.

Katka Jelínková a Tomáš Redlich

Z Pastorační rady farnosti

Předvánoční pastorační rada měla dvě hlavní témata. Prvním byl Kobylístek, druhým byla pomoc potřebným ve farnosti. Kobylístková část začala oznámením, že František Reichel bude končit v redakci Kobylístku (společně jsme mu také poděkovali za jeho několikaletou redakční službu). František nám poskytl dobrý vhled do toho, jaká jsou základní očekávání od farních periodik a jaká je situace s jeho tvorbou v Kobylisích. Společně jsme pak vymýšleli, jakým způsobem by se měl pastorační plán farnosti projevit právě v našem farním časopise.

Druhé hlavní téma, pomoc potřebným ve farnosti, je velmi aktuální. Máme mnoho farníků, kteří mají různé nesnáze, třeba i velmi malé, ale nemají na jejich vyřešení sílu nebo prostředky. Bohužel ve farnosti není žádná oficiální cesta, jak mohou o pomoc požádat. A tak se o tom dozvídáme všelijak krkolomně, zpětně nebo vůbec. Jsme přesvědčeni, že je ve farnosti i dostatek lidí, kteří jsou ochotni nabídnout pomoc. Vidíme to mimo jiné i na akci s vánočními dárky, do které se farníci velmi aktivně zapojují. A tak jsme hledali cesty, jak by tato pomoc v rámci farnosti mohla fungovat. Téma jsme uzavírali s tím, že bude potřeba najít člověka, který by se takovému úkolu věnoval.

Malou část našeho setkání pak byly oznámy týkající se Akademie k Donu Boscovi a Alfě pro farníky. Radostným oznámením na konec bylo vyjádření našeho faráře, že pro něj bylo naše zasedání přínosné.

Jeník Kabelka

Pepa Pešata oslavil 89. narozeniny!

5. prosince 2016 se dožil požehnaných 89 let Pepa Pešata – někdejší skautský vedoucí ve středisku Radost, který se významně podílel na jeho obnově po Sametové revoluci, a také zřejmě již jediný žijící skaut, jenž vstoupil do Radosti už při jejím založení v roce 1939. Hlavně však velice milý a vnímavý člověk s neobyčejným životním příběhem...

O dva dny později (7. 12.) se ve farním sále v Kobylisích sešlo asi 40 přátel Pepy – nejenom bývalých a současných členů střediska Radost. Se svou manželkou Aničkou dorazil

i Pepa Pešata. V přátelské atmosféře bylo možno zhlédnout záběry z porevolučních táborů, jichž se Pepa účastnil, například na tábořišti Žandov. K prohlížení byly přineseny i skoro 20 let staré skautské kroniky a alba fotografií. Vrcholem večera byla chvíle, kdy Pepa obdržel knihu Skautské století. V návaznosti na to začal spontánně vyprávět o svých skautských začátcích. Bylo velice dojemné pozorovat, kterak mu přítomní vstojí napjatě naslouchají.

Do dalšího života ti, Pepo, nejenom já přeji mnoho zdraví a životního elánu. Těšíme se, že třeba dorazíš i na oslavu devadesátky...

Anežka Straková

Vzpomínka na zesnulého P. Václava Teplého

Se salesiány se setkal jako člen Orla při otvírání salesiánského ústavu v Pardubicích. Následovala Vysoká škola stavební v Praze, od září 1947 byl ubytován v kobyliském salesiánském ústavu. Čilý ruch v oratoři, kterou denně navštěvovalo přes 100 kluků, život mezi 120 kluky v internátě, kobyliská dechovka a jmenování Štěpána Trochty litoměřickým biskupem – to vše ovlivnilo jeho pozdější rozhodnutí stát se salesiánem. V Kobylisích také 14. 4. 1950 zažil likvidaci řeholních komunit. Již během roku 1950 se podařilo zorganizovat a zahájit tajné studium teologie pro zájemce o kněžství a salesiánský život, do kterého se Václav zapojil. 18. 7. 1954 složil soukromý slib věrnosti Donu Boskovi.

Po ukončení studia na stavební fakultě v roce 1952 nastoupil do Centropjektu ve Zlíně a po půl roce na vojenskou službu v Litoměřicích. Už na vojně se jen tak tak vyhnul vězení. Po návratu byl hlídán a zatčen 15. 3. 1955. Po třech měsících vyšetřování s tvrdým psychickým a fyzickým týráním byl odsouzen pro velezradu a jako náboženský terorista na 12 let, ze kterých mu po půl roce pro nejasnost důkazů dva roky odpustili. V únoru 1960 Václavovi na Pankráci zjistili tuberkulózu, ale nijak ji neléčili. Po propuštění

na amnestii mu bylo povoleno pouze domácí léčení, nemocenskou dostával jen rok, pak byl odkázán na pomoc bratra, který se také po šesti letech vrátil z vězení.

V listopadu 1961 nastoupil jako dělník v Praze. Zde pokračoval v tajném studiu teologie. 4. 9. 1962 složil první řeholní slib a 31. 5. 1965 slib doživotní. Na jáhna byl tajně vysvěcen biskupem Schaffranem 6. 1. 1968 v kryptě katedrály ve východoněmeckém Görlitz spolu s Václavem Komárkem. O den později přijali svěcení kněžské. Od Velikonoc 1969 začal vedle svého zaměstnání v OPBH v Praze působit jako výpomocný duchovní v Ústí nad Labem – Trmčicích a Předlicích. Primici v rodišti v Horní Rovni měl teprve 5. 10. 1969, kdy se maminka dověděla, že je knězem. Od konce září 1974 do roku 1996 působil jako farář a vikář ve Šluknově a spravoval kostely Království, Rožany, Císařství, Hraběcí, Panský a Kunratice, sloužil v šluknovském domově důchodců a denně u sester satmarek. V roce 1993 obdržel čestné občanství města Šluknov. Kromě toho jezdil na salesiánské prázdninové chaloupky s Járrou Lankem a představeného Domina Františka Míšu vozil na návštěvy spolubratří po celém Československu. Po autonehodě v r. 1996 zůstal v komunitě v Praze-Kobylisích a od loňského března byl v Charitním domově ve Staré Boleslavi.

Václav byl plný humoru, rád vše zkoumal, komentoval a organizoval, nad vším mudroval. Horlil pro Boží království a spásu duší, obnovil mnoho kostelů, velmi se zajímal o dění v rodinách svých příbuzných i v rodině salesiánské. „A že jsem ve svém životě, přes všechna dobrodružství a trable, byl a díky Bohu stále jsem šťastný, je proto, že mi bylo dopřáno na této malé modré planetě stát se knězem salesiánem.“ (20. 11. 2007) Václav Teplý zemřel 27. prosince ve věku 88 let, poslední rozloučení se konalo 5. ledna v Kobylisích.

*P. František Blaha
ředitel komunity SDB v Kobylisích*

Adventní trhy – poděkování

Za krásnou atmosféru naplněnou propojováním vztahů, spoluprací a radostí chci moc poděkovat opravdu všem, kdo jakkoli tvořili, malovali, navlékali, keramčili, zavařovali, šili, vyšívali, háčkovali, pletli, korálkovali, svíčkovali, vařili a rozlévali vánoční pití, chystali nebo sklízeli stoly, obětavě a někdy nečekaně vymrzali za pulťíkem a rovněž všem, kdo s radostí přišli nakukovat a nakupovat. Letošní trhy byly opravdu vydařené! Do Salesiánského střediska mládeže předáváme 34 tisíc + nějaké drobné, což vnímám jako milý (tak trochu vedlejší) produkt toho, že jsme si mohli být pro dobrou věc blíž.

Jitka Čaplová

Kulturní Osmičky v Bohnicích

I v novém roce se konají pravidelné koncerty v kostele sv. Petra a Pavla. Koncerty zahájíme v neděli 8. ledna v 19.30 NOVOROČNÍM KONCERTEM ČESKÝCH MADRIGALISTŮ. Podrobnosti o souboru najdete na stránce www.cesti-madrigaliste.cz. Vstupné na koncert je dobrovolné, doporučené vstupné je 100 Kč. Podrobnosti o všech akcích najdete na našich stránkách WWW.OSMICKY.CZ a na facebooku – stránka Kulturní Osmičky: www.facebook.com/kulturniosmicky.

Renata Molová

Poděkování Františku Reichelovi

Milí farníci a čtenáři, rád bych jménem nás všech poděkoval Františku Reichelovi za jeho skvělou redakční spolupráci, během které se zásadní měrou podílel řadu let na redakci našeho farního měsíčníku Kobylítku a pomáhal tak vytvářet jeho podobu. Přihlásil se k této službě před lety jako

dobrovolník a svými znalostmi a přístupem pomohl také k pozvednutí týmové spolupráce a vůbec k pojetí, jak to s farními médii funguje. Mně osobně byla naše vzájemná spolupráce povzbuzením a pomohla mi také více si uvědomit důležitou roli, jakou může v životě farnosti Kobylítek hrát. S Františkem jsme se domluvili, že lednové číslo 2017 bude jeho poslední a od února, kdy ještě připraví poslední Katolickou zbrojnicu, předá redakční veslo někomu dalšímu, protože potřebuje ještě více napnout síly ve své domovské farnosti v Jílovém u Prahy. Franto, srdečně Ti děkuji za salesiány, za sebe i tým Kobylítku a za farnost, pro kterou jsi odvedl opravdu velký kus dobré práce. Přejeme Ti Boží požehnání do Tvé další služby!

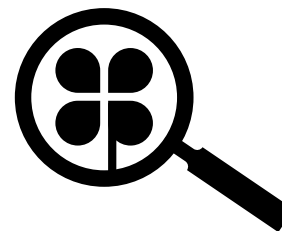
Tomáš Redlich

Poděkování Leoně Matuškové

Milí farníci a čtenáři, rád bych na stránkách Kobylítku poděkoval také Leoně Matuškové za její službu redaktorky farního webu, který pomáhala před více jak dvěma lety v jeho nové podobě pod vedením webmastera Jeníka Kabelky nejen budovat, ale také pravidelně aktualizovat a propojovat se zajímavými a důležitými informacemi, které se objevily v Kobylítku. Také jí děkuji za záštitu, kterou převzala od září nad novou rubrikou v Kobylítku s názvem Já a moje farnost, skrze níž se můžeme vzájemně představovat a sdílet život farnosti. Lea s rodinou byli první, s kým jste se v ní mohli seznámit. Své webové redaktorské veslo Lea od nového roku dává k dispozici někomu dalšímu, neboť se postupně stále více z mateřské a rodičovské vrací do pracovního procesu. Leo, děkuji a děkujeme Ti za Tvou službu a přejeme Ti Boží požehnání do osobního, rodinného i profesního života.

Tomáš Redlich

Hledáme redaktory Kobylítku a farního webu

Milí farníci a čtenáři, kdo jste si přečetli děkovné články věnované Františkovi a Leoně, mohli jste v nich zachytit výzvu, kterou směřujeme k vám, kdo byste se cítili voláni k převzetí redaktorských vesel. Jedno se nám uvolnilo v Kobylítku a jedno u farního webu. Vítání jsou Ti, kdo mají zkušenosti s prací s texty, s počítačem, e-mailem, internetem a chtěli by se pravidelně podílet na tvorbě Kobylítku (především se jedná o intenzivní, několikahodinovou práci v období uzávěrky koncem měsíce, neděle večer, v noci a v pondělí dopoledne) nebo na aktualizaci farního webu (průběžná úprava stránek podle rytmu života farnosti). Ochotní veslaři se mohou hlásit na farní e-mail či telefon ke sdělení podrobnějších informací a osobní domluvě. Děkujeme vám.

Tomáš Redlich
farnost.kobylisy@sdb.cz
283 029 141

Prosby o pomoc v bytové nouzi

Farnice naléhavě hledá pronájem garsonky od přímého majitele k trvalému bydlení. Kontakt: 736 114 760.

Hledám podnájem bytu (1+1, 1KK nebo garsonka). Volejte, prosím, kdykoliv na telefon 702 006 903. Děkuji. Jsem pracující čtyřicetiletá žena.

Hledám ubytování pro svoji rodinu. Pocházíme z Ukrajiny a jsme křesťané. Sháním byt k dlouhodobému pronájmu. Nejlépe 3+KK a větší. Pokud víte o nějakém takovém bytě, volejte/pište na 776 161 376. Mám stabilní práci, jsme nekuřáci, bez domácích zvířátek, nekonfliktní, pořádkumilovni. Mluvíme plynule česky. Za jakoukoliv nabídku předem děkuji. Máme šest dětí.

Spolehlivá věřící rodina se stárnoucími rodiči hledá podnájem 3+1 v Praze či blízkém okolí. Výše platby 5 000 – 10 000 Kč. Kontakt: 723 318 862, prosím po 16. hodině.

Věřící svobodný muž se svou starší matkou důchodkyní hledá nájem v okolí kobyliště farnosti. Kontakty: 732 780 633, 732 651 047.

Tomáš Redlich

Mamky sobě

Zveme všechny maminky malých dětí a babičky, které se rády svým vnoučatům věnují, k setkání s tématem Práce s Božím slovem. S naším pastoračním asistentem Tomášem Redlichem projdeme některé metody práce s Písmem pro dospělé i děti. Na ukázkou budou k dispozici různé druhy biblí a pomůcek. Prakticky zažijeme modlitbu nad Božím slovem pomocí Metody tří kroků. Kdy: 2. 2., 9.30 – 11.30. Kde: katechetická místnost Emauzy. Hlídkání dětí zajištěno. Parkování kočárků od 9.15. Těšíme se na vás.

Pavla Redlichová a Lucie Muchová
mamky.sobe@centrum.cz

Žhavé zpravodajství z florbalu

Salesiánský florbal v Uhříněvsi nabírá gigantických rozměrů. Na poslední mega akci 10. prosince soutěžilo celkem 22 týmů z Uhříněvsi, Krucemburku a Kobylis. Naši farnost reprezentovalo téměř 50 hráčů, P. Laďa pomáhal rozhodčím a role trenérů se ujali 4 tatínkové.

Naše starší kategorie opět dokázala porazit silný Krucemburk, který překvapivě skončil až na 3. místě a my si odváželi zlato i ocenění nejlepšího střelce pro Kryštofa Nováka. Náhodné góly nám ovšem také velmi pomohly.)

Mladší kategorie byla bez medailí, ale došlo k něčemu nevidanému, téměř vždy vítězný Zelený tým byl poražen Oranžovým. Dobrá zpráva, Zelení z Uhříněvsi jsou porazitelní! Zdoláme je příště i my?

Benjamínci hráli s velkým nadšením a po vzoru českých reprezentantů na pro-

sincovém mistrovství světa ve florbalu skončili na stejném 4. místě.

Cesta domů byla velmi zajímavá. Do odjezdu vlaku zbývala půlhodinka a děti prokázaly vysoké kvality. Mohly si v obchodě vybrat jakoukoliv „dobrůtku“, ale všichni do jednoho chtěli zdravý 100% džus. Na nádraží pak trénovali postřeh s „padající florbalkou“, kdo nechtyl, trénoval i dřepy. Na hlavním nádraží nám před nosem zavřeli metro, že prý je tam bomba. Po veledlouhém čekání na tramvaj a tréninku trpělivosti pro tatínky čekající u kostela jsme se dočkali a kluci prokázali i velkou skromnost, 10 se jich vešlo na jednu čtveřici sedadel, čímž jsme překonali rekord z podzimního výletu.

Všech 57 účastníků dorazilo šťastně domů.

Otče Laďo, děkujeme!
Rodina Tomiczkova.

Adventní duchovní obnova ministrantů v Lipinách

Hra s biblickým tématem

25. ledna slavíme svátek obrácení svatého Pavla. Ten byl před svým obrácením velmi zbožným a horlivým židem. Na cestě do Damašku, kam jel pronásledovat křesťany, se setkal se zmrtvýchvstalým Kristem. Toto setkání úplně změnilo celý Pavlův život, takže z „rouhače a pronásledovatele“, jak sám o sobě psal, se stal ... (dokončení v tajence). Vytvoř dvojice slov s opačným významem. Písmena za správně přiřazenými slovy napiš podle čísel do tabulky.

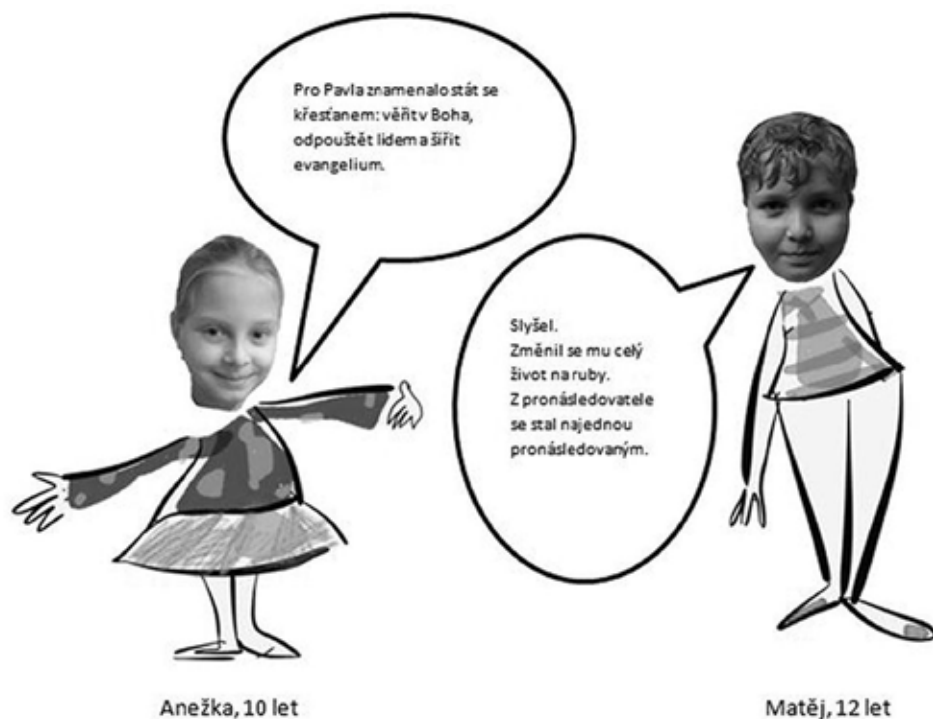
TAJENKA: Pavel se stal ...

10	8	3	11	5	2	7	12	4	6	8	1	9	5

1.	dobro	bezpráví	E
2.	lásky	hlad	Í
3.	moudrost	lenost	R
4.	naděje	lež	Á
5.	odvaha	nenávisť	N
6.	pracovitost	hloupost	Ž
7.	pravda	smrt	S
8.	radost	tma	B
9.	spravedlnost	smutek	O
10.	světlo	zbabělost	M
11.	syťost	zlo	J
12.	život	zoufalství	T

Anketa

„Slyšel jsi o obrácení svatého Pavla? Co myslíš, že pro něj znamenalo stát se křesťanem?“

Zamyšlení na tento měsíc

Vánoce nás naplnily radostí z narození našeho Spasitele, jenž je největším darem, který nám náš nebeský Otec dal. Dostáváme od něj štědré dary, aniž bychom se o ně nějak sami přičinili. Jaké další Boží dary ve svých životech vnímáme a co pro nás znamenají? Jedním z nich je také naše víra.

25. ledna budeme slavit svátek obrácení svatého Pavla, který na cestě do Damašku prožil mystické setkání s Pánem Ježíšem.

Ačkoli nepatřil mezi původních dvanáct apoštolů a s Ježíšem se osobně nesetkal, stal se horlivým zvěstovatelem křesťanství a je označován za "apoštola národů". Co znamená být křesťany pro nás? Můžeme prosit Pána o pomoc, abychom dokázali být jeho učedníky.

Stránky pro rodiny připravili
P. Ladislav Bandouch, SDB a Vilma Dingová

ZAŠKRTNI „ANO“ ČI „NE“ PODLE TOHO, JESTLI JE TVRZENÍ SPRÁVNÉ. DOPIŠ TA-JENKU.

	ANO	NE
1) VÁNOCE SE SLAVÍ V PROSINCI:	D	L
2) JEŽÍŠEK SE NARODIL V BETLÉMĚ.	A	U
3) PANNA MARIE JELA DO BETLÉHA NA KOVY		V
4) NOVÝ ROK SE SLAVÍ, PROTOŽE SE NARODIL JEŽÍŠEK.	K	A
5) VÁNOCE V RÍZÍCH ZEMÍ NEHUSEJÍ BÝT URČENY NA 24. PROSINEC.	N	B
6) U JEŽÍŠKA STÁLÍ POUZE DVA KRÁLOVÉ.	C	I

TAJENKA: VÁNOCE JSOU O!

VYBER ZE SLOV V ŘÁDKU, KTERÉ TAM NEPATŘÍ.

- 1) KAPR, STROMČEK, DÁRKY, FERDA HRAVENEČ, JEŽÍŠEK, ŠTĚDRÝ DEN
- 2) NOVÝ ROK, OHŇOSTROS, PERO, PŘÍPITEK, PŘEDSEVZETÍ, LEDEN
- 3) PRAHA, BRNO, MEDVÍDEK, LIBEREC, PLZEN, OSTRAVA

Cesta za světlem

Byla jedna malá holčička, která šla temným údolím. Když už to vypadlo, že ji něco sežere, zahlédla Světlo. Byla to v té chvíli jediná naděje, a tak se za Ním vydala. To Světlo jí mnohé objasnilo a dalo jí pocítit, jak velmi je milována. Díky Němu se dotkla pravého smyslu a podstaty mnoha věcí, což dávalo pevnost a jistotu jejím krokům, sílu zvedat se z pádů, a lásku pro potřebné, které potkávala. Po určitý čas byla velmi šťastná.

Tak došla až k velké propasti. Vypadalo to, že cesta jinudy nevede. Zároveň ji lákala krajina na druhém břehu. Vstoupila na dlouhý klenutý most. Přešla. Samozřejmě to dopadlo, jak čekáte: když se ohlédla, zjistila, že most se za ní zřítíl. Cesta zpět byla v nenávratnu. Dívka si s hrůzou uvě-

domila, že už není malá holčička, že ztratila Světlo a že je obklopena temnotou. Zůstala jí jen bezmezná touha.

Vyplašená dívka s velkými sny chodila po světě a hledala ztracené Světlo. Místo Něj potkávala lidi, ale byli šediví a nevýrazní. Když s nimi trávila čas, měla pocit, že se od Světla vzdaluje ještě víc. Nenalezala ani ztracené Světlo, ani člověka ke svému obrazu.

Až náhle. Po mnohém putování přišla do jednoho království. Když poprvé zahlédla krále té země, její srdce poskočilo radostí. Pošeptalo jí: „ten člověk je skutečný král, protože miluje Boha víc než sebe“. Od té doby se s ním toužila sprátelit. (Byla svým způsobem vždycky trochu ambiciózní.) Nemohla si pomoci, poznávala v něm totiž

Návštěva andělů a svatého Mikuláše dětí z Centra pro rodinu SaSM

řým slouží. Byly to zatím malé plamínky, nesměle komíhaly a občas i více či méně koptily, ale o kvalitě záře ani o jejím původu nemohlo být pochyb. Už proto ne, že hrály a vytvářely oázy lidskosti a pokoje, které začaly přitahovat další lidi. Díky lásce krále a díky své službě našla dívka v té zemi nejdůležitější z domovů - domov pro své srdce. A když se naučila vidět světýlka i v dalších lidech kolem sebe, získala i několik věrných přátel.

Po letech musel král odcestovat do vzdálené země. Dobrou zprávou je, že pravá Láska ani skutečné přátelství neznají vzdálenosti. Dívka v tom království žije dodnes, přesto v jejím životě něco skončilo. S odchodem krále pro ni začal nový příběh, ale o něm třeba zas někdy příště.

Tak, a teď už o mně a o mém vztahu k farnosti víte prakticky všechno:) Naložte s tím, prosím, dle moudrosti a lásky srdce svého.

Kateřina Cvekllová

ztracené Světlo, které teď navíc bylo vnímatelné nejen vnitřním zrakem, ale i smysly. Šlo si s ním povídat, přátelsky ho obejmout, a později, když získala jeho důvěru, si ho i s velkým gustem dobírat. Nikdy ale nezapomněla, že má co do činění s králem. Uvědomovala si velmi jasně, že by nedokázala milovat krále bez Světla, stejně jako měla pocit, že už nedokáže milovat Světlo bez krále.

To, co prožívala, se snažila vyjádřit službou v království. A tu se stalo něco zvláštního. Všimla si, že střípky Světla září z těch, kte-

O mně:

- » Jsem Pražačka polsko - českého původu
- » Vystudovala jsem ČVUT a KTF
- » Ve volném čase překládám z polštiny (Boží přítelkyně, Křížová cesta za duchovní uzdravení) a maluju
- » Ve farnosti pomáhám s přípravou dospělých ke křtu a příležitostně si hraju na anděla
- » Od května 2016 pracuji na Salesiánské provincii jako fundraiser

Pavouček zve k účasti na netradiční duchovní obnovu určenou pro celé rodiny!

Vážení farníci – rodiny s dětmi, ačkoliv teprve končí doba vánoční, zanedlouho již bude klepat na dveře postní doba. Klub rodinného skautingu Pavouček organizuje postní víkendovou duchovní obnovu pro celé rodiny pod vedením p. Zdeňka Jančáříka SDB. Kdo je zván? Rodiče s dětmi od miminkovského věku až do cca 11 let – i nečlenové Pavoučka. Kdy? Předposlední víkend v březnu 2017 – tedy od čtvrtka 16. března (od večere) do neděle 19. března (do snídaně). Kde? Postní duchovní obnovu organizujeme ve známém a hojně navštěvovaném Mariánském poutním místě ve Vranově u Brna – asi 12 km severně od Brna (v Duchovním centru sv. Františka z Pauly). Slavná historie tohoto místa sahá až do 13. století. Odkaz najdete na této adrese : <http://www.dc-vranov.cz/index.php/7-duchovnicentrum> <<http://www.dc-vranov.cz/index.php/7-duchovnicentrum>> .

Jaký bude program? Přes den kratší i delší zimní výlety v nádherném prostředí Dražanské vrchoviny spojené s hrami pro děti. Na poutníky čeká mnoho atraktivních turistických cílů v okolí – např. naučná stezka podél říčky Ponávky, výstup na rozhlednu Babí lom apod. Večer společné setkání rodičů spojené s duchovními promluvami. Kde můžete sehnat další informace a přihlásit se? Na nástěnce vedle bočního vchodu do kostela sv. Terezičky v Kobylisích nebo na webových stránkách: <http://pavoucek.skauting.cz/> Po elektronickém přihlášení na webových stránkách kontaktujte organizátory k nahlášení vašich osobních údajů. Za organizační tým

Ondřej Remeš a Tonda Klecanda

Nabídka dopoledních seminářů – leden 2017

V rámci úterních dopoledních seminářů proběhnou v období leden-únor následující setkání:

- » Úterý 10. 1. Jana Svobodová FMA, SALESIÁNKA – ŽIVOT V ZASVĚCENÍ.
- » Úterý 17. 1. Marcela Buřilová, ŠPERKY Z PAPIRU.
- » Úterý 24. 1. Radka Cíchová, MARCIPÁNOVÉ DORTY.

» Úterý 31. 1. MUDr. Alžběta Stejskalová, KDY UŽ JÍT K LÉKAŘI? Hlídkání dětí je zajištěno a je v ceně semináře. Setkání proběhnou v klubovnách U Šakala a U Beránka, vždy od 9.30. Zájemce prosíme o přihlášení na tel.: 777 182 712 nebo na eva.klimankova@strediskokobylysy.cz

Eva Klimánková

Jak zlepšit vztahy v rodině aneb „aby nám bylo doma dobře“

Šest setkání nad tématy z oblasti komunikace a výchovy, při nichž si osvojíme dovednosti potřebné ke zlepšení vzájemných vztahů a celkové atmosféry v rodině.

- » Čtvrtek 19. 1. UMĚNÍ NASLOUCHAT.
- » Čtvrtek 26. 1. JAK ŘEŠIT KONFLIKTY.
- » Čtvrtek 2. 2. VÝCHOVA DCER.
- » Čtvrtek 16. 2. SOUROZENECKÉ KONSTELACE.
- » Čtvrtek 23. 2. JAK ZACHÁZET SE STŘESEM.
- » Čtvrtek 9.3. VÝCHOVA SYNŮ.

Vedou lektorky Rodinného centra Praha: Mgr. Julie Žemlová (19. 1. a 26. 1.), Ing. Marie Macounová (2. 2. a 23. 2.) a Mgr. et Mgr. Vladka Bartáková, PhD. (16. 2. a 9. 3.) Kurz probíhá vždy ve čtvrtek od 18.30 – 21.00 v klubovně U Hrocha. Cena za celý cyklus je 600 Kč. Je možné se přihlásit i na jednotlivé semináře – cena je 150 Kč/seminář. Prosíme o přihlášení nejpozději do 15. 1. Kontakt: blanka.malcova@strediskokobylysy.cz, tel.: 733 143 069.

Blanka Malcová

Matematika pro deváťáky – práce s přijímacími testy na SŠ

Pro žáky 9. tříd, kteří se připravují na přijímací zkoušky na střední školu. Cyklus je zaměřen na práci s přijímacími testy z matematiky; zaměřuje se na nejčastější typy úloh, které se v přijímacích objevují. Probíhá v malé skupince vždy v úterý od 15.30 – 17.00 až do termínu přijímacích zkoušek v dubnu 2017.

Místo konání: Salesiánské středisko, klubovna Goldka. Přihlašování je možné na www.strediskokobylysy.cz/prihlasky. Bližší informace na tel.: 733 143 069 nebo blanka.malcova@strediskokobylysy.cz.

Blanka Malcová

RAZ, DVA, MŇAU

Cvičení pro rodiče s malými dětmi (Cvičení s kočičkou) – volná místa

V pondělním Cvičení s kočičkou (tělocvična, 10.30-11.20) se uvolnila dvě místa.
Zájemce prosíme o přihlášení prostřednictvím www.strediskokobylysy.cz/prihlasky.

Eva Klimánková

Úterky u Terky

Při vstupu do nového roku může někomu vytanout na mysl, co mu Hospodin přichystal a kam povede jeho životní stezku. Se svým pohledem na věc a s přednáškou K čemu mě Bůh volá? nás proto přijde navštívit seminárista Tomáš Sixta, a to již 3. ledna (nahrávka bude zajištěna). Na toto téma pak budou navazovat diskusní skupinky 10. ledna, kde bude ale také alternativní program s modlitbou nad Písmem s Maki Hanákovou FMA. O týden později proběhne večer chval, 24. ledna pak čajovna U Veselého salesiána s možností posedět, popovídat si či si něco zahrát. 31. ledna, na svátek svatého Dona Boska, Úterky neproběhnou, ale rádi bychom Vás pozvali na bohatý program v Sa-

lesiánském divadle. 7. února se pak znovu všichni sejdem ve farním sále v rámci čajovny. Celý úterkový tým by Vám takto rád popřál požehnaný nový rok, aby Vás v něm světlo Ducha svatého provázelo na všech Vašich cestách!

Dominik Vachuda

P.S.: Na konci listopadu nás navštívily sestry Matky Terezy, aby nám povyprávěly o své službě a svém charismatu. Záznam si můžete stáhnout na farních stránkách v sekci Nahrávky. Pěkný poslech!

Otestuj své vědomosti

Opět přinášíme pár kvízových otázek, na kterých si můžeme ověřit vaše vlastní znalosti. Tentokrát trochu novozákonní biblistiky, zejména evangelií. Podle výroku připisovaného známému překladateli bible je „neznalost Písma neznalostí Krista“...

1. Která kanonická evangelia líčí příběh, jak Ježíš – poté co zázračně nasýtil pětitisícový dav – v časných ranních hodinách kráčet po hladině Genezaretského jezera?
a) Všechna čtyři evangelia;
b) Všechna synoptická evangelia;
c) Všechna evangelia kromě Lukášova.
2. Který novozákonní oddíl je považován za nejucelenější pojednání o Duchu svatém?
a) šestnáctá kapitola Janova evangelia;
b) druhá kapitola Skutků apoštolských;
c) osmá kapitola listu Římanům.
3. Který novozákonní spis je nejdelší?
a) Matoušovo evangelium;
b) Lukášovo evangelium;
c) Skutky apoštolské.
4. Kdo z evangelistů má nejchudší slovní zásobu?
a) Marek;
b) Matouš;
c) Jan.
5. Který evangelista jako jediný uvádí Genezaretské jezero jako „jezero“, zatímco ostatní evangelisté jej označují jako „moře“?
a) Matouš;
b) Lukáš;
c) Jan.
6. Kterí evangelisté líčí emigraci svaté rodiny do Egypta?
a) Všichni synoptici;
b) pouze Lukáš a Jan;
c) pouze Matouš.
7. Která evangelia uvádějí nádherná Ježíšova vyprávění o marnotratném synovi či milosrdném Samařanovi?
a) Matouš a Lukáš;
b) pouze Matouš;
c) pouze Lukáš.
8. Který evangelista používá místo pojmu „Boží království“ termín „nebeské království“?
a) Matouš;
b) Marek;
c) Jan.

1c, 2c, 3b, 4c, 5b, 6c, 7c, 8a.
Katolická zbrojnice - řešení

Připravil Franta Reichel

Mluv si co chceš, beztak z toho nic nebude

Kobylisy mi tak nějak přirostly k srdci. Hned první den, kdy jsem se sem vracela z práce, vracela jsem se domů. Bylo proto moc zajímavé poslouchat obdivuhodné vyprávění pana Josefa Pešaty, které se do rozhovoru na stránkách Kobylístku nemůže vejít celé. Když recitoval svoji roli z třicátých let, nevěřila jsem, jak si to může pamatovat.

Pocházíte z Kobylis. Jaké je pamatujete?

Kobylisy byly dřív úplně jiné. Bylo tady dost hospod, například U Topolů, U Lašů, U Součků atd... Nebyly součástí Prahy, ale byla to velká vesnice. U Hofmannů nebo U Topolů byly statky. Jezdili sem formani ze severu, přiváželi aprovizaci, tedy jídlo, přenocovali tu a potom pokračovali na Ungelt do staré Prahy. Tam náklad vyložili, naložili zase něco jiného a jeli nazpátek. Také tu bylo pět fotbalových hřišť: SK Admira, SK Praha 8, SKEP, Drešské hřiště a Sale.

Byla tu náves, nebo náměstí?

Ani náves, ani náměstí tu nebyly. Byla tu jen průjezdní silnice, kolem pár domů a jinak nic. Název Kobylisy vznikl buď od slova kobyly, protože tady se koně pásli, nebo od slova kobky, které tady byly, protože se na zdejších svazích pěstovalo víno. Později byly Kobylisy přiřazeny do města pražského. Dodnes tu máme celnici, na Klapkově ulici, poslední dům na pravé straně, před vozovnou. Tam museli všichni formani zastavit a zaplatit clo.

Kde tu byl kostel?

Kostel tady nebyl. Chodilo se do ulice Na Pěšinách, přes hráz rybníka, který tam tehdy byl. V jednom z domků bydlely jeptišky, asi dvě nebo tři. Vybouraly příčky, aby vznikla větší místnost a tam se chodilo do kostela. Nejblíže kostel byl v Bohnicích, ale to bylo z ruky.

Jaké jste měl v Kobylisích dětství?

My to tu měli prima! Měli jsme spoustu volnosti, mohli jsme jít do lesa, prostě žít na periferii. Byl tu Sokol i Orel, my chodili do Orla. Sokol měl vlastní budovu, kterou má dodnes, U Školské zahrady, ale s Orlem jsme chodili cvičit do školy. V roce 1936 jsme secvičili divadlo, hrál jsem jelena, měl jsem parohy a ty mi pořád padaly. Byla to legrace. Na závěr jsme se vyfotografovali společně s libeňským panem farářem a P. Štěpánem Trochou, salesiánem. Přijel se obci kobyliské představit. Vystoupil po představení a seznámil nás s tím, kdo jsou salesiáni. Že se starají hlavně o chlapce, kteří jsou bezprizorní, bez rodičů a na okraji společnosti. Seznámil nás se záměrem salesiánů vystavět zde velký ústav, ve kterém budou ti chlapci bydlet, se zázemím, jako hřiště, kam budeme taky moci chodit. Já mu ale nevěřil a říkal jsem si: „Mluv si co chceš, beztak z toho nic nebude.“ Na místě, kde chtěli stavět, se pásly husy. Ale to dílo nakonec za rok vyrostlo! Jako mávnutím kouzelného proutku byla vystavěna kaple a zadní část ústavu. Dokázali, že to myslí doopravdy. Dílo se dostavovalo ještě za války, stavěli ho asistenti, budoucí kněží, jako brigádníci. Později ale byla výstavba zastavena a divadlo se dokončovalo až po válce. Všichni lidi museli nasadit ruce pro vítězství říše.

Pamatujete si na svoji první návštěvu oratoře?

V neděli v kostele nám řekli, že se můžeme přijít podívat. Vzal jsem bráchu a šli jsme.

Přivítal nás P. Januš, tehdejší ředitel oratoře, a nabídl nám, zda chceme zpívat v chlapeckém sboru. My tam tak přešlapovali, protože jsme ani nevěděli, co to ten sbor je, a tak jsme slíbili, že přijdeme. Vzali nás do skleněného sálu nad dnešní boční kaplí. Bylo nás tam tenkrát asi deset. Chodili jsme měsíčně nebo dva a potom salesiáni otevřeli ústav i pro nás. Přišli jsme ze školy, napsali úkoly a šli jsme k salesiánům. Na hřištích jsme mohli hrát fotbal a volejbal, uvnitř rozličné stolní hry nebo ping-pong, na který tam bylo asi šest stolů. Každý měl svou legitimaci, do které jsme za každý den dostávali razítka. Modré bylo za běžnou návštěvu, zelené za účast na večerní modlitbě, a když bylo razítko obrácené, tak to znamenalo, že jsem něco provedl, třeba sprostě mluvil. Měsíčně se razítka vyhodnocovala a dostávali jsme malé odměny, třeba kapesní nůž. Mám ho dodnes. Rodiče měli přes razítka kontrolu, že tam chodím a jak se tam chovám.

Oratoř byla jen pro kluky?

Děvčata měla svůj program zvlášť, ve skleněném sále. Později měl ve skleněném sále útočiště skaut, který salesiáni připojili do okruhu jejich činností. Zájmem nebylo jen přivést děti ke hře a k trávení volného času, ale také do kostela. Skautské středisko vedl Jaroslav Brandýs, který byl nadporučíkem dělostřelectva v záloze, velice šikovný člověk.

Jak se salesiánské dílo rozšiřovalo?

Jak se počet dětí rozrůstal, mohla se postavit fotbalová družstva. My měli Lví jedenáctku. Hráli jsme i s cizími družstvy, měli jsme svoje dresy. V zimě se horní hřiště polévalo. To jsme večer hřiště shrabali a v noci měli páni asistenti noční, aby do rána bylo kluziště. Později jsme také začali s divadlem. Postupně jsem hrál v asi padesáti kusech. Vždycky jsem hrál komické postavy. Jed-

nou jsem ale také divadlo zkazil. Bylo to na Velikonoce, hrálo se o pronásledování prvních křesťanů. Zastupoval jsem kvůli nemoci a dozvěděl jsem se to cestou z kostela, někdy v jedenáct hodin a ve tři odpoledne jsme hráli poprvé. Vystupoval jsem v římské tóze a pronášel jsem: „I ty věrný druhu můj připravils mi zvlášť milý a hojný stůl a teď proboden zde spočíváš a můj duch dlí bez krmi a nápoje, jimiž oplýval můj stan.“. Protože jsem ale vždycky hrál komické postavy, jakmile jsem se objevil na jevišti, všichni čekali, že bude legrace. Já naneštěstí svoji promluvu doprovodil ještě takovým gestem ruky a všichni mysleli, že je to legrace, takže se začali smát, přestože šlo o vážnou věc. Salesiáni také založili kapelu. Rodiče mi koupili housle, ale ty mě nebavily. Tloukl jsem na buben, potom troubil na ES trubku a nakonec hrál na křídlovku. V roce 1947 jsme se zúčastnili skautského setkání v Jamboree, ve Francii.

Fungoval ústav během války?

Během války měli salesiáni velké potíže s provozem ústavu. Už jen ty kluky nakrmit! Mnoho lidí je podporovalo a posílali jim základní potraviny a suroviny, mouku, brambory. O ty kluky se moc nikdo starat nechtěl, tak všem vyhovovalo, že se o ně starají salesiáni. V době války u salesiánů působil jeden Azerbajdžánc, Saša Leontěv, a vyučoval dramaturgii. Byl to výjimečný člověk. Už z podání ruky věděl, proč za ním kdo přichází. Viděl do minulosti a uměl o člověku do nejmenších podrobností vypovědět, co se mu přihodilo, aniž toho sám mohl být účasten. Když se ho ptali, zda také umí číst do budoucnosti, odpovídal, že k vidění má dar, ale že svému svědomí slíbil, že budoucnost prozrazovat nebude. Že by tím leckomu mohl ublížit. Za války ho potom sebrali a zahynul v koncentračním táboře.

Jaké byly Kobylisy za války?

Nahoře pod lesem byla střelnice. Do školy se mnou chodil nějaký Průšek, který bydlel na dohled od ní a jednou mě tam vzal. Navezli tam lidi v autech, postavili je ke zdi a všechny zastřelili. Bylo to hrozné. Nedalo se proti tomu nic dělat, nebylo možné jim pomoci.

V květnu 1945 zde padl váš bratr. Chcete o tom mluvit?

Těžko o tom mluvit. Otec byl tramvaják. Nahoře ve vozovně zvrhli tramvaje do silnice, aby nemohli Němci projet, ale ti je tankem snadno odstrčili. Scházeli jsme se až večer, otec, já a brácha. Lidi nám pak říkali, že brácha byl na barikádě. Když už Němci projeli, pochytili lidi a ti museli odstraňovat dlažební kostky, aby Němci mohli projíždět. Bráchu taky takhle někde chytili. Myslím si, že někde sebral nábojnici, a jak ho šacovali, tak ji u něj našli a zastřelili ho. Samopalem ho odstrkali do dvora a napilovanými střelami dum-dum ho zastřelili. Druhý den už byl klid, naložili jsme ho a odvezli nahoru na hřbitov. Tam byly stlučené bedny, uložili jsme ho do jedné z nich a pohřbili jsme ho.

Kolik mu bylo let?

Šestnáct. Na Čimické zastřelili ještě Radka Loužeckého. Vyšel ven z domu, měl u sebe pušku a na místě ho zastřelili. Taky chodil do Sale.

Jak rychle se obnovil běžný provoz u salesiánů po válce?

V podstatě hned. Kluci internisté chodili do školy, do obecní na Klapkově, dnešní Umělecká škola, i do měšťanky U Školské zahrady. Vždycky ráno v zástupu a nazpátek do ústavu už jednotlivě. Já ale v roce 1949 narukoval na vojnu, do roku 1951. Když jsem se z vojny vrátil, salesiáni už byli pryč. Skaut taky zakázali. Protože už jsem měl dva syny a chtěl jsem, aby něco dělali, stal jsem se

trenérem nohejbalu. Měl jsem asi osm žáků a trénovali jsme v Sokole. U salesiánů v té době byla pohraniční stráž, vojsko a dokonce děti s vadami řeči.

Můžeme se ještě vrátit ke skautu?

Oddíl jsme založili v roce 1937 a chodilo tam asi 38 kluků. Do deseti, jedenácti let to byla Vlčata a potom skauti. U děvčat to byly zase Světlušky a potom skautky. Já dělal rádce, měl jsem na starosti asi deset kluků. Když skaut zrušili, zavřeli našeho vedoucího, pane Brandýse a on se skautu už po návratu z vězení věnovat nechtěl, tak jsem to po něm vzal. Pomáhali mi ještě další kluci a společně jsme vypravili na dvacet táborů. Salesiáni nám vyšli vstříc a bezplatně nám poskytli klubovnu. Scházeli jsme se každý týden a jednou asi tak za měsíc jsme se sešli všichni a plánovali jsme tábory. Je s tím dost práce, ale je to pěkné. Ještě dnes mě lidi zdraví a hlásí se ke mně, z čehož mám radost. Ke konci jsem jim ale už nestačil a musel jsem toho nechat. Šli jsme třeba do Šárky a jeden z Vlčat si během krátké přestávky sedl na klády, a když jsme potom odešli, on tam zůstal. Než jsme nastoupili do tramvaje, všechny jsem je počítal a zjistil, že jeden schází. Byl tam se mnou ještě můj zástupce Jiří Petrus, tak jsem ho s klukama poslal domů a šel jsem celou tou Šárkou zpátky. Když jsem kluka našel, nejradši bych mu vrazil pohlavek. Je to zodpovědnost. Skončil jsem před půl druhým rokem.

Co bylo vaší profesí?

Pracoval jsem v loděnicích, dole v Libni. Vyučený jsem byl ve velkoobchodě, import, ex-

port, ale to bylo po válce zničené. Když jsem přišel z vojny, nechtěl jsem zůstat tatínkovi na krku, tak jsem šel do nejbližší fabriky. Přišel jsem na osobní oddělení, a když se mě ptali, co umím, řekl jsem, že nic, ale že se všechno naučím. Hned mě vzal mistr od lakýrníků na dílnu, a tak jsem byl lakýrník. Původně jsem chtěl jít na vysokou školu. Napsali mi, že škola pro pracující je ve Šluknově, tak jsem jel do Šluknova. Za rok jsem tam odmaturoval. Byla to dělnická škola, takže zavřeli při maturitě ne jedno oko, ale obě. Po návratu do Prahy jsem se hlásil na vysokou, ale řekli mi, že mě přijmout nemůžou. Ještě ve Šluknově po mě chtěli, abych se nechal vypsát z náboženství, což jsem odmítl. Tak jsem se vrátil do loděnic. Mistr mi řekl, že mám maturitu a on nemá nikoho, aby mu dělal plánovače. Tak jsem dělal plánovače. Nakonec jsem dělal plánovače a dispečera celého podniku. Pracoval jsem tam 36 let a šel jsem odtamtud do důchodu.

Těšíte se na Vánoce?

Ani ne. Ne snad, že bych je neměl rád. Já je mám rád, ale jako křesťan chci chodit do kostela a to mi už dělá potíže. Nohy mě bolí a se srdcem mám problémy. Sejdu se tam ale se spoustou lidí, se kterými se znám, a popovídáme si. Jeden z mých skautíků bude slavit šedesát, Fanda Starý. Tak na to se těším. Dal jsem dohromady čtyři kazety filmů z táborů a podíváme se na ně.

Děkuji za rozhovor.

Olga Lisáková

Josef Pešata (nar. 1927), narodil se v Kobylisích, vyrůstal v bytě, ve kterém dodnes bydlí se svojí ženou, se kterou brzy oslaví 55 let společného života. Býval jedním z prvních oratorianů, spoluzakládal skaut, stal se nohejbalovým trenérem. Celý život pracoval v libeňských loděnicích.

Imaginární dobro

„Já ani tak nevěřím v Boha, já věřím v takové to imaginární dobro,“ pravila osoba blízká. Věřit v imaginární dobro je asi stejně účinné a smysluplné, jako držet imaginární dietu. Přesto se tím značné procento populace dokáže zabavit na celý život, ba i celé generace. Kolik smrtelníků každou chvíli studuje recepty na dietní pokrmy, někdy je i uvaří, a dokonce se jimi ty dobré duše občas dokážou i živit, denně se váží, ustavičně krouží kolem své postavy či hmotnosti, požití nedietních pokrmů komentují rádoby vtipnými poznámkami nebo dokonce trpí výčitkami svědomí! Ale je to k ničemu. Váží pořád stejně, případně jednou méně, jednou více. Imaginace zkrátka takovou sílu nemá. Tu má jen realita.

Jediné, co funguje, je skutečná změna přístupu. Rozhodnu se, že nevyměním přijatelnou vizáž, odpovídající fyzickou kondici a celkovou vitalitu za to, že budu jíst víc, než potře-

buji. Místo imaginární diety nastoupí reálná úprava stravovacích zvyklostí, přehodnocením preferencí se nám otevrou nové obzory a najednou to jde, byť snad zprvu ztuha.

S vírou je to podobné. Dar víry je sice nepopíratelný předpoklad, ale jestliže se rozhodnu uvěřit, že existuje reálné dobro v Ježíši Kristu, který za námi přišel jako malé dítě, žil s námi až do dospělosti, šel kvůli nám dobrovolně na kříž a jednou provždy nám ukázal cestu svým vzkříšením, začnu vidět skutečné projevy takového dobra na každém kroku. Nemáme se nechat přemoci zlem, ale máme přemáhat zlo dobrem. Zlo JE REÁLNÉ, nikoli imaginární, těžko ho tedy překonat nějakou představou, i kdyby byla sebelepší.

Rozhodnutím pro Krista se stavíme na stranu reálného dobra natrvalo. A bez jojo efektu!

Ludmila Bláhová

Slavnost Ježíše Krista Krále, vyvrcholení církevního roku

Na tento den navíc připadly narozeniny mého vnuka. Proto jsem už s předstihem dala sloužit mši svatou za všechny živé i zemřelé členy rodiny. Vždy s obětními dary chodí můj syn, ale tentokrát nemohl, protože 16. listopadu podstoupil operaci srdeční chlopně, jako já před pěti lety. Od té doby nemohu bez opory chodit. Požádala jsem tedy vnuka a jeho dívku, aby mě do kostela doprovodili. Že by šli s dary, nepřicházelo v úvahu. Poprosila jsem tedy naši nepostradatelnou kostelnici Jájínu, aby zařídila potřebné. Bedlivě jsem sledovala, kdo půjde s dary, a nemohla jsem uvěřit vlastním očím,

že s mými dary jde dr. Svatošová s paní, kterou jsem neznala, ale dnes už vím, kdo je. (Viz prosincový Kobylístek).

Když se syn 20. prosince po operaci vrátil domů, vyslala jsem ho pro Kobylístek k naší kostelnici Jájince, která mi iniciativně vystříhla fejeton Marie Svatošové. V Kobylístku jsem se dočetla další milou zprávu od paní Bláhové.

Jak popsat radost, kterou jsem v tu chvíli pocítila. Je možné, že Pán použil mou neschopnost, aby obohatil druhé? To už stojí za to!

Olga Lukešová

INTERGALAKTICKÝ KARNEVAL

Malý princ uvízl na neznámé planetě a potřebuje se dostat zpátky domů.

Proto všichni mimozemšťané, ufoňi, mimoni, planety, měsíce, hvězdy a všechny ostatní vesmírné bytosti přijďte a společnými silami mu pomozte, aby mohl na své raketě odletět zpět na svou planetu a vrátit se šťastně domů.

Datum: 19.2.2017

Čas: 14,00–17,00

Místo: Tělocvična Salesiánského střediska mládeže, Kobylisy

Jedna vesmírná rodina, ve které budou mít všichni členové nejoriginálnější masku získá milé překvapení.

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30 11.00	eucharistická bohoslužba v kapli sv. Kláry, eucharistická bohoslužba
po - so	6.15 6.30, 18.30	ranní chvály eucharistická bohoslužba
středa	17.00	eucharist. bohosl. pro děti mladšího školního věku

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Bohoslužby ve všední dny pravidelně (mimo výjimky) slouží:

Pondělí	6.30	P. Martin Hobza
	18.30	P. František Blaha nebo P. Jan Komárek
Úterý	6.30	P. František Blaha nebo P. Vojtěch Sivek
	18.30	P. Martin Hobza – pro mládež
Středa	6.30	P. Pavel Šimůnek
	17.00	P. Josef Kopecký nebo P. Ladislav Bandouch – pro děti
	18.30	P. Jan Vývoda
Čtvrtek	6.30	P. Josef Kopecký
	18.30	P. Ladislav Bandouch nebo P. Martin Hobza
Pátek	6.30	P. Ladislav Bandouch
	18.30	P. Martin Hobza
Sobota	6.30	P. Josef Kopecký nebo P. Pavel Šimůnek
	18.30	Mše svatá s nedělními texty
neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30	celebranti se nepravidelně střídají

...konec Kobylístku

Vydává farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobyliské náměstí 1,
182 00 Praha 8, farnost.kobylisy@sdb.cz
Redakce: F. Reichel, T. Redlich, B. Míra
DTP: Boo & Vit Kostečka
Tisk: TLAMA design
Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 5 února 2017
Uzávěrka bude v neděli 29. ledna 2017
Příspěvky posílejte na farnost.kobylisy@sdb.cz nebo do sakristie.

Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány.
Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce.
Výšel 8. ledna 2017, náklad: 750 výtisků
Výrobní cena jednoho kusu cca 12,- Kč

tel.: 283 029 141
www.terezicka.cz

leden

sudé	po	19.15	Hovory o bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, míst. Emauzy
liché	út	19.20	Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fírtem, míst. Emauzy
každý	čt	9.00-19.30	Eucharistická adorace, kostel
každý	pá	18.00	Růženec za mír, pronásledované křesťany a ty, jimž je svěřena moc
každá	so	18.30	Mše svatá s texty z následující neděle
9.	po	19.00	Špačkův rodinný koncert, Salesiánské divadlo
		19.10	Setkání rodičů dětí k přípravě na 1. svaté přijímání, kostel
10.	út	09.30	Dopolední seminář. Jana Svobodová - Salesiánka - život v zasvěcení.
		18.30	Úterky u Terky - diskuzní skupinky
12.	čt	19.00	Alfa pro farníky, úvodní večer ve farním sále (příhlášky)
		19.05-19.30	Adorace s modlitbami za povolání k manželství a rodinnému životu
15.	ne	15.00	Klub seniorů - Posezení a vyprávění o cestě do Compostely
16.	po	19.10	Společenství živého růžence
17.	út	09.30	Dopolední seminář. Marcela Buřilová - Šperky z papíru.
			Úterky u Terky - večer chval, kostel
18.	st	18.00	Setkání katechetek a katechetů, farní kancelář
18.-25.	st-st		Týden modliteb za jednotu křesťanů
19.	čt	18.30-21.00	Umění naslouchat, seminář, klubovna U Hrocha (příhlášky)
		19.00	Alfa pro farníky, Kdo je to Ježíš?, farní sál (příhlášky)
20.	pá	18.30	Měsíční zastavení s Donem Boskem, bohoslužba a program, kostel
		19.00	Ekumenické setkání v kostele U Jakobova žebříku
21.	so		Bodovací florbalový turnaj, Uhríněves (příhlášky u dětské vývěsky)
		19.30	Stříbrný farní ples v Kulturním domě Ládvi
22.	ne	19.25	Setkání pastorační rady farnosti
23.	po	19.00	Špačkův rodinný koncert, Salesiánské divadlo
24.	út	09.30	Dopolední seminář. Radka Cíchová - Marcipánové ozdoby.
			Úterky u Terky - Čajovna U Veselého salesiána
26.	čt	18.30-21.00	Jak řešit konflikty, seminář, klubovna U Hrocha (příhlášky)
		19.00	Alfa pro farníky, Proč Ježíš zemřel?, farní sál (příhlášky)
27. - 29.	pá-ne		Modlitební triduum Modlitby matek, kostel
29.	ne	14.00	Klub seniorů - Posezení a vyprávění při kávě a čaji
31.	út	09.30	Dopolední seminář. MUDr. Alžběta Stejskalová - Kdy už jít k lékaři?
		18.30	Slavnost sv. Jana Boska (celebruje P. Jan Vývoda)
		20.00	Akademie v Salesiánském divadle

únor

2.	čt	09.30	Mamky sobě, Práce s Božím slovem, Tomáš Redlich, místnost Emauzy
	čt	18.30-21.00	Výchova dcer, seminář, klubovna U Hrocha (příhlášky)
		19.00-19.30	Adorace a modlitby za povolání ke kněžství a zasvěcenému životu
		19.30-22.00	Noční adorace (možnost zapsat se do služeb uprostřed kostela)
3.	pá	17.00	Přiležitost ke svátosti smíření, při večerní mši přijímání pod obojí
		19.30-20.30	Uvedení do duchovní četby nedělních textů Písma, místnost Emauzy
6.-10.	po-pá		Jarní prázdniny
7.	út	18.30	Úterky u Terky - Čajovna U Veselého salesiána
11.	so	15.45	Udílení svátosti pomazání nemocných, kostel a farní sál
13.	po	19.10	Společenství živého růžence
16.	čt	18.30-21.00	Sourozenecké konstelace, seminář, klubovna U Hrocha (příhlášky)
19.	ne	14.00-17.00	Dětský karneval, prostory Salesiánského střediska mládeže